

عنوان مقاله:

رهیافتی در عرف و جایگاه آن در اندیشه فقهاء امامیه و اهل سنت

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سید صادق موسوی - سطح سه حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

هدف از این مقاله بررسی جایگاه عرف در اندیشه ی فقهاء امامیه و اهل سنت و نحوه ی به کارگیری آن در استنباطات فقهی است. همچنین ارجاع به عرف در نظام های حقوقی جهان غرب و عالم اسلام مورد بررسی قرار گرفته و وجوه اشتراک و مفارقت هر یک از آن ها بررسی می شود. به طور کلی در نظامات حقوقی سه دیدگاه نسبت به عرف مطرح است: (۱) عرف به عنوان منبع اصلی و مستقل در تقنین (نظام حقوقی غرب) (۲) عرف کاشف الهی هم عرض با سایر ادله (اکثر اهل سنت) (۳) تشخیص مراد متکلم متوسط عرف (فقهاء امامیه). نگاه اندیشمندان شیعه به عرف سبب تشخیص ظهور مفردات و ترکیبات کلام است، به این نگاه که وقتی ظهور عرفی از مفردات و ترکیبات کلام به دست آید گفته می شود که شارع نیز همین منظور عرفی است

کلمات کلیدی:

عرف، تقنین، فقه امامیه، الغاء خصوصیت، مذاق شریعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712995>

